

[Holmberg.]

det lovforslag, vi nu er ved at skulle vedtage, vil medvirke til, at ulykkernes antal bliver nedbragt; men det haster også.

Mit partis ordfører, det ærede medlem frk. Helga Pedersen, har gjort rede for alle de forskellige paragraffer, som vi er enige om, og jeg skal naturligvis ikke trætte med gentagelser; men da vi er nogle, der har en lidt afvigende opfattelse fra flertallets med hensyn til den såkaldte spiritusparagraf, har vi stillet ændringsforslag; det er blevet berørt af medforlagsstillerne, de ærede medlemmer hr. Heising og hr. Tholstrup. Vi har i første række stillet ændringsforslaget, fordi vi ønsker en skærpelse i denne henseende. Hvis ikke vort ændringsforslag bliver vedtaget — vi håber, det bliver det — får vi vedtaget en færdselslov, hvor der på et så vigtigt område som kørsel i spirituspåvirket tilstand ikke har fundet en væsentlig skærpelse sted. Det betragter jeg som et sløjt resultat. Jeg indrømmer, at en mindre skærpelse har fundet sted med hensyn til frakendelse af kørekort, men i sin helhed er det ikke nok. Jeg vil tilføje, at jeg anser enhver forbedring for rigtig, og her kan jeg medtage den almindelige forbedring ved ændringsforslaget til § 16, hvorefter der kommer til at stå „fuldt betryggende“ i stedet for i første affattelse „betryggende“. Selvom man har anført, at det er en sproglig devaluering af ordet, så mener jeg, at det er en forbedring.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg betragter paragraffen om nydelse af alkohol i forbindelse med automobilkørsel som et vigtigt afsnit i færdselsloven. Vi er alle enige om, såvidt det står til os, gennem lovgivningen at medvirke til, at ulykkernes antal begrænses; og at automobilkørsel med for meget alkohol i blodet er skyld i mange ulykker, behøver vi ikke at diskutere, for det ved vi. Enhver med ansvarsfølelse vil også indrømme, at det er udslag af svigtende ansvarsfølelse at føre bil i beruset tilstand. Men det skal ikke skjules, og det skal også siges i dette høje ting og også til lytterne, at i Danmark bedømmes spirituskørsel mildere end i andre nordiske lande.

Vi, der har stillet ændringsforslaget, mener, at en skærpelse er nødvendig, og jeg mener, at denne skærpelse bedst finder sted ved at indføre en fast promillegrænse, iøv-

rigt som i Norge og Sverige. I Norge lægger man strafansvar på personer, der har over 0,5 promille i blodet, i Sverige er strafgrænsen 0,8 promille; men i Danmark har vi som bekendt ingen promillegrænse. Vi har ingen. Vi har en praksis, og det vil i almindelighed sige i promille, og så bliver det ganske overladt til domstolenes frie skøn, som det hedder, at bestemme, hvornår strafansvaret begynder. Ved ændringsforslaget om indførelse af denne faste promillegrænse har det for mig naturligvis været afgørende, om vi kan stole på disse prøvers rigtighed, og derfor forbadsvaret det mig egentlig, at det ærede medlem frk. Helga Pedersen og forøvrigt også det ærede medlem hr. A. C. Normann i går begyndte at pille lidt ved prøvernes rigtighed. Efter det materiale, der foreligger herom, kan man stole på dem; der skal altså ikke være tvivl om dem.

Jeg kan gentage, at den promillegrænse, vi foreslår, betyder en skærpelse, men det var også meningen. Jeg kan oplyse i samme forbindelse, at Københavns færdselspoliti i en oversigt oplyser, at der i 1953 anholdtes 666 førere af motorkøretøj i spirituspåvirket tilstand; i 1954 steg tallet til over 1 000, en stigning på over 50 pct. Jeg skal være den første til at anerkende, at der gennem årene er gjort et både stort og dygtigt arbejde gennem forskellige organisationer, gennem dagspressen, gennem radio, gennem politi, lægevidenskab o. s. v. — jeg kan også nævne justitsministeriets udvalg for større færdselssikkerhed — men alligevel er der for mange ulykker, der har spiritus til årsag. Inden vi går til afstemning, vil jeg også gøre de ærede medlemmer opmærksom på, at vi i færdselsudvalget igennem en stor videnskabelig betænkning kan konstatere, at der sker en svækkelse af reaktionsevnen allerede ved en promille på 0,4, men da der skal være en vis margin — det skal der; ingen går ind for forbud, såvidt mig bekendt — har vi sat promillegrænsen ved 0,6. Og her har vi også en vis sagkundskab bag os. Det er nemlig i overensstemmelse med flertallet i det af justitsministeriet i 1949 nedsatte færdselsudvalg. Flertallet i dette store udvalg af specialister går ind for en fast promillegrænse på 0,6, netop 0,6. Det er iøvrigt også i overensstemmelse med alkoholkommissionens forslag af 1950.

Endvidere vil jeg minde om, at det også